

Pastisseria RAGA Major, 105 - Telèfon 72 03 53 ULLDECONA	BAR EL REBOST Carrer Calvari, 57 - Tel. 72 07 86 ULLDECONA	Vídeo-Foto MILLAN EUROCRHOM - Laboratori Fotogràfic Distribuïdor Vídeos JVC Avda. Ramon Salomón, 19 - Tel. 72 03 63 ULLDECONA
<i>Mutua General de Seguros</i> AGÈNCIA LABERNIA Assessorament - Tramitacions - Assegurances - Viatges Major, 108 - Tel. 72 00 81 - ULLDECONA	Fusteria LAVEGA-BOSCH, C.B. Avda. Escoles, 5 - Tel. 72 11 37 ULLDECONA	Oficina Tècnica LO y SA Major, 111 - Telèfon 72 00 48 ULLDECONA
SUMINISTROS "LA SÈNIA" JOAN CORDOBA I SERRA Materials Construcció - Decoració LA SÈNIA - ULLDECONA	LLIBRERIA PASALAMAR Carrer Sant Antoni, nº 13 ULLDECONA	Escumosos SANS BEGUDES I REFRESCOS Entenza, 30 - Telèfon 72 03 40 ULLDECONA
Auto-Escola PITARCH Plaça Sales i Ferré, nº 15 - Tel. 72 07 17 ULLDECONA	<i>Radió Ferré</i> C/. Sant Antoni, 38 Tel. 72 01 08 ULLDECONA	Carnisseria OLGA Major, 160 - Telèfon 72 04 64 ULLDECONA
Relotgeria ITARTE ULLDECONA	Motos-Cicles VIDAL Motos-Bicicletes-Motocultors MOVICAM i Motoserres TRONK Clavé, 37 - Tel. 72 05 23 - ULLDECONA	 MAPFRE Grup Assegurador Delegat a Ulldecona: PERE SANS i ARASA Sant Antoni, 28 - Telèfon 72 03 37
Ferreteria GRAU Llistes de Noces - Electrodomèstics SUPER-SER Pintures TITAN-LUX - Distribuïdor Oficial BOSCH Major, 104 - Tel. 72 01 89 - ULLDECONA	BEGUDES TOMÀS LLUÍS C/. Del Mar, 66 - Tels. 72 06 34 - 72 03 04 ULLDECONA (Montsià)	CONSTRUCCIONS LA TORRA C/. Ermita - Tel. 72 02 99 - ULLDECONA
Mobles ARNAU Sant Lluc, 12 - Major, 82 Tel. (977) 72 03 58 ULLDECONA	Merceria, Perfumeria i Cosmètica Major 110 Telèfon 72 05 81 - ULLDECONA	 JMS ELECTRODOMÈSTICS joan miquel subiràs castell. c/. major, 153 - tel. 72 06 38 - 43550 ulldecona

C. C. R.

GENER / FEBRER 1991

NÚM. 52

"SANT ANTONI"

FESTIVAL DIA DE REIS

"PARC INFANTIL DE NADAL"

SANT ANTONI

Avui ens hem llevat d'hora. L'amo ha encès el llum i sense dir-nos res ha començat a omplir una gran galleda d'aigua fumejant. Un cop plena li ha posat una mena de suc de fer bombolles i tot seguit ha agafat el meu germà per a posar-lo dintre. El meu germanet ha començat a fer xivarri però no li ha servit de gran cosa. Tan bon punt l'he vist eixit com mullat; amb el nas ple de sabó feia goig de veritat. Jo era tot quiet mirant-lo i el musell me s'anava refredant mentre els ulls se m'obrien com a plates i ell vingia a fer lladrucs i enrenou. L'amo amb una esponja l'anava deixant brillant de debó i ell no se n'alegrava gens. Després l'ha embolcallat amb una tovallola i l'ha posat prop de l'estufa mentre que ell no parava de moure el cos i fer estomuts. Quan m'ha tocat a mi l'aigua era bona, el bany gratificant i les puces ofegades; que més es pot demanar.

Ara anem pel carrer Major, darrera de la Banda. He pogut saludar a la gosseta del tercer i el gat de l'entresol. En arribar a la plaça ens donaran la neula beneïda per tal que la salut no ens abandoni. No comprenc perquè el meu germà posa tants entrebancs en un dia tan bonic com el d'avui. Hauré de demanar al Sant que li faci veure la part bonica de les coses.

VENDA I PROGRAMACIÓ D'ORDINADORS
TELEX
TELEFAX
SISTEMES DE DICTAT, etc.

Major, 124
Telèfon (977) 72 04 39
43550 ULLDECONA
(Tarragona)

DISTRIBUIDOR AUTORIZAT
DE
PHILIPS INFORMATICA Y COMUNICACIONES, S.A.

PHILIPS

RESONÀNCIES I VIBRACIONS EMOTIVES D'UN DIA DE LA VUITENA EDICIÓ DE LES JORNADES DE TEATRE D'ULLDECONA

Jo penso que el Centre Cultural i Recreatiu, va tenir una bona idea al brindar-nos l'ocasió d'assistir a la representació de l'obra teatral "La torre i el galliner".

Per a mi, allunyat d'Ulldecona ja fa alguns anys, em va causar una emoció molt gran, sobre tot per el sol fet de que et recorden, i el retrovar-te amb alguns dels companys d'aquella mateixa obra, que nosaltres vàrem interpretar farà ara uns 28 anys, llavors l'obra es titulava "La torre sobre el galliner".

Tan prompte com va començar l'obra, em vaig quedar sorprès per la seua posta en escena tan atrevida i tan original i a mesura que l'obra s'anava endinçant en el desenvolupament del seu argument, i del seu missatge, m'anava captivant més i més; aleshores el meu pensament en un salt al través del temps, i van fer pressa en els meus records... Per un moment vaig retornar a aquell lloc... nits d'assajos amb la direcció de l'amic Pere Sans... amb la companyia de tots els amics del repartiment, Tere Simó, Antonio Riba, Pilar, Conxa, Mercedes, Antolí, Santos i... alguns altres que avui ja no recordo, que s'esvaeixen com boira en els viaranylls llunyans dels meus records. Recordo també, que jo aleshores estava recent casat i la meua esposa venia amb mi totes les nits que hi teniem assaig.

Retornant al motiu d'aquest comentari que són l'obra i els actors que en ella intervenen, tinc de dir i reconèixer que al començament de l'obra, la música, el joc de llums, la manera de la posta en escena amb la seva original vestimenta, i la forma festiva de tractar el tema, em van desconcertar un poc -sempre en relació a quan nosaltres la vàrem fer- però després ja em vaig anar adaptant al caliu que li donaven a l'obra tots els actors; i ja, quan va sortir a l'escena Joan J. Sans, amb els seus moviments, amb el seu diàleg i la seua identificació amb el personatge d'Andreu Rossi, em van captivar l'atenció i l'emoció; i tal com anaven esgranant el seu diàleg, jo també anava recordant paraules i trossos de l'obra que esdevenien a la meua memòria després de tants d'anys.

No tinc més que lloances per a tots els actors que li donaren vida a l'obra amb les seues interpretacions, per a mi, d'una qualitat ratllant a gran alçada; i en quan al que respecta a la interpretació del personatge d'Andreu Rossi, tinc de dir humilment, que la que va fer Joan J. Sans va ésser molt superior a la meua de llovors. La direcció de l'obra, perfecta i curada, no em va causar sorpresa, perquè coneixent a l'amic Pere Sans no esperava menys d'ell, notant-se la seua manera magistral de fer les coses al llarg de tota l'obra.

Amics del Centre Cultural, corprés d'emoció us tinc de dir, que és molt bonic el recordar, però és molt més bonic que algú et recorde a tu, perquè la recordança, a

Julio Sansano i Juanjo Sans, "L'Andreu Rossi" de "La Torre i el galliner" amb 28 anys de diferència.

l'esdevindre dels anys, es torna quasi bé mítica i ens enlaira fins un santuari d'admiració, que en alguns casos com el meu, és molt més superior als mèrits realment assolits.

El meu agraïment més sincer a tots els components de la Junta del Centre Cultural per la seua atenció, i la meua felicitació i admiració per a tots els components del quadre escènic als que ja, amb un present molt positiu, els hi vesllumo un futur afalagador.

Per a donar-li cloenda al meu escrit, permeteu-me que ho faci amb un curt poema fet per aquest cas.

*Quan es retroben els averanyls
dels records,
i sentes la dolça melangia
del retorn,
et dónes compte,
sobtadament,
que per aquell carrer
ja hi havies passat,
que aquelles persones
ja les havies vist,
que aquella emoció...
ja l'havies sentit.*

Julio Sansano i Roca

EL C.C.R. SE'N FA CÀRREC DE LA BARRA DE FESTES

Ja tots deuen saber que aquest any, el C.C.R., s'encarregarà de la barra dels balls de Festes. Com tots els anys, l'Ajuntament va oferir a les diferents Entitats locals, quina se'n volia fer càrrec, cosa que solament fou sol·licitat pel C.C.R. i per la Banda Local de Música. A la fi, fou la sort la que decidí que aquest any seria el Centre i el proper any la Banda. De moment ens hem "iniciat" amb els humits Carnavals, i continuarem amb l'elecció de la Reina, Festes Majors i de Sant Lluc.

Ha quedat ben demostrat les ganes de treballar i la bona acollida que ha tingut per part dels nostres col·laboradors, cosa que agraïm, i ara només ens resta esperar que el bon temps ens acompanyi, i que puguéssim oferir un bon servei al poble (cosa que ja hem intentat oferint uns preus prou ajustats, inclús més econòmics que en anys anteriors), i que la nostra Entitat pugui fer-se amb uns bons ingressos, que al cap i a la fi, revestiran en actes culturals i activitats per a Ulldecona.

QUINA BARRA!

*Entre el gots, cervesa i aigua,
el "cubata" i el vi amb gas;
hi ha una joia o una gresca,
una tresca i un sidral.
Un que puja i un que baixa
i un que encara no se sap
perquè porta ampolla o caixa
i qui sap on anirà.
La caixa ja s'afanya
i la caixa quins badalls,
com li entra un bitllet
com li surt i quins esglais.
I la barra encisera
com s'omplena i com es mou
i és que gent assedegada
n'hi ha sempre i més quan plou.
I l'orquestra engega i para
i un dels músics es deleix,
diu que la broma és pesada
i és que la llum va i ve.
Els canterets plens d'aigua
no para de vessar el sant
i la gent somriu i balla
i no es cansa d'abeurar.
I la barra; quina barra!
amb estris de tots colors
els gots seuen a la taula
i els omplenen els glaçons.
Així passa la vetllada
un carnestoltes humit
i un seguit de gent ja nota
la moixaina de la nit.*

Josep

Pavelló Cobert 1.991.- Els "primers" Carnavals. Col·laboradors del C.C.R. a la barra. La gent comentava: Quina barra més grossa!... (referint-se al taulell, es clar!), mentre al carrer AIGUA, força aigua! Al·lucinant. En els "Cuba-libres" ni una gota. Paraula!... Els preus super-populars. Així ens ho van manifestar. Per evitar les bavejades, sort del pitet o "bavero".

Aquest cop volem explicar-vos una mica el que pensem fer durant aquest any.

De moment seguim amb les reunions amb tot el jovent que acudeix al local divendres a les 9,30 de la nit. Amb ells, tenim previst confeccionar una col·lecció de fòssils i un herbari. Per això realitzarem sortides al Montsià i a la Serra de l'Ermita. Així buscarem fòssils i anirem recollint les diverses plantes que formen la vegetació d'aquesta zona nostra: El Montsià. Ens sembla força interessant el aprendre a conèixer la flora que ens envolta i saber confeccionar un herbari. També saber reconèixer els fòssils, distingir-los i classificar-los.

A més a més, però, volem alternar aquesta activitat amb altres sortides i de cara a la primavera amb acampades.

Diuenge dia 2 de març, tenim previst una sortida a l'Ermita per buscar fòssils, i passar el dia.

La propera sortida serà la de remontar el riu Sénia, sortint del camí de les caixetes fins al camí de l'Olivar, per pujar finalment fins al Castell.

Una darrera sortida a La Tenalla

Aquest recorregut ja vam fer-lo un cop i va ser del més interessant i divertit.

Altres sortides i acampades s'aniran programant sobre la marxa, ja us informarem.

També comencem ja, a preparar la Diada del Castell, ah! i dir-vos respecte això, que les passades festes de Sant Lluc va tenir lloc a la Casa de Cultura una xerrada-col·loqui a càrrec de la Dra. Na Margarida Genera, sobre les troballes arqueològiques a aquesta zona. Es van passar diapositives d'excavacions fetes a la Cova de les Bruixes, i també al Castell. Vam tenir també exposats per aquest dia els objectes que es van trobar a les excavacions del Castell, cedides pel Museu del Montsià. A l'acte van assistir-hi els Comanadors de les III Diades. Amb aquest acte volíem que la Diada del Castell no durés només un dia i allargar-la fins a les Festes de Sant Lluc.

En acabar la xerrada-col·loqui el nostre Alcalde, ens va anunciar el projecte de restauració del Castell, cosa que ens va encantar a tots els assistents.

* ESTUDI
* REPORTATGE
* FOTO INDUSTRIAL
* GRAFISME

ULLDECONA
MAJOR, 60
Tel. 72 00 57

QUIMICS
P.V. TABUENA

TRACTAMENTS I AFLORAMENTS D'AIGUA
Plaça Diputació, 6 - Telèfon 72 07 54
ULLDECONA

1er. CENTENARI DE LA DEMOLICIÓ DE LA TORRE

(i 3ª Part)

COMPRA ILEGAL DE L'ANTIGA CASA DE LA VILA

En l'exposició que vàrem fer als anteriors Butlletins, habreu notat que hem posat verdader èmfasi en recalcar, la precipitació i la rapidesa que posà el Sr. Adell, per tal d'activar l'enderrocament de la Torre, abans de que fos cessat del seu càrrec d'Alcalde. Quins altres motius, apart dels exposats de manera diemne "Oficial" (1) podia tenir el mencionat Alcalde, per a desfer-se de la Torre del Campanar Nou?. Situem-nos tres anys abans dels fets del desmantellament de la torre i anem a esbrinar-los:

Resulta que sobre l'any 1.887, i actuant d'Alcalde Ramon Adell, l'Ajuntament havia efectuat la venda de l'antiga Casa de la Vila, d'aquest poble que era situada a la Plaça de l'Església (actual Banc Central i per tant casa contigua a la Torre), la qual es va adjudicar a un tal Pedro Grego que en realitat actuava en representació del mateix Alcalde Ramon Adell Lacruz (això se sabia més tard), per mil cinc-cents cinquanta pessetes. Aquesta casa, seria tassada l'any 1.891 per uns pèrits, i el valor real resultaria de més del doble del valor pagat. Aquesta venda illegal provocaria que "se acordara por unanimidad proceder judicialmente o gubernativamente a lo que hubiere lugar contra el ex-Alcalde Ramon Adell Lacruz". (Ll. A. Sessió de 21 de Març de 1.891).

UNA BÚSTIA QUE VA I VE-

L'Alcalde Adell, essent President del Consistori, va intentar per tots els mitjans, i fent un mal ús del poder, de desfer-se de tot allò que li molestava a la nova casa que recentment havia adquirit. Així ens ho demostrà.

Resulta que a la façana de l'antiga Casa de la Vila, que venim parlant, i que fou adquirida per ell d'una manera no massa clara, existia, la Bústia o "buzón" per a la correspondència del veïnat. Ell mateix exposaria: "que estando expuesta dicha correspondencia a sufrir algún percance desagradable, máxime en tiempos de lluvias, por no tener aquel resguardo de ninguna clase y en consecuencia por considerarlo conveniente y beneficioso a los intereses generales y particulares del vecindario, proponia se acordara trasladar dicho buzón a otro punto, colocándolo en los bajos del edificio que ocupa el Juzgado Municipal y puerta de la entrada al mismo (local ex-convento dels Dominics)" (Ll. A. de 30 d'agost 1.890). Encara no

passarien dos mesos des de que cessaria Ramon Adell d'Alcalde, que el nou Consistori presidit per Lluc Florestan Reverter considerant que la sessió en la que es va traslladar la bústia, patia d'un vici d'origen per haverla presidit el mateix interessat, decidia: "trasladar el buzón desde el punto que hoy ocupa o sea, ex-convento de Dominicos a la casa punto, y mismo hueco que ocupaba anteriormente". (Ll. A. sessió de 28 de febrer 1.891). (Torna a canviar!...).

Segons hem esbrinat, el forat que ocupava a la pared, a finals de febrer encara era obert, per això en enterarsen R. Adell, que li volien tornar a portar a casa la bústia de Correus, en cosa d'uns dies s'apressurà a tancar l'esmentat forat. Així consta: "se había procedido por el Albañil Bautista Prades (el mateix que assolà la Torre) a cubrir o tancar dicho hueco con una piedra que según noticias era de la silleria procedente del derribo de la Torre, y por consecuencia propiedad del Municipio. Debiendo además manifestar que por la Alcaldía se había dado conocimiento al Juzgado del hecho que se consideraba criminoso y que el Ayuntamiento acordara respecto al hecho de tancar el hueco del antiguo buzón que la municipalidad creía que era de pertenencia del pueblo para servicio de dicho buzón. Se pasa orden a D. Ramon Adell, previniéndole que procedan a desembarazar el hueco en cuestión, dejándolo en el ser y estado en que se encontraba a últimos del próximo pasado mes de febrero". (Ll. A. Sessió de 7 de març de 1.891). El fet d'utilitzar la pedra de silleria de la Torre contigua, seria denunciat al jutjat Municipal. (Ll. A. sessió de 16 març de 1.891).

Al cap d'un mes de presentada la denúncia, el Jutjat d'Instrucció de la zona, demanava al Consistori si volien o no demanar indemnització. "El Ayuntamiento enterado y considerándolo que de ninguna manera debía privarse al común de vecinos, del valor de aquellos materiales, por insignificante que fuera, acordó por unanimidad exigir dicha indemnización" (Ll. A. sessió d'11 d'abril 1.891).

LES VERDADERES RAONS DE L'ALCALDE SR. ADELL-

Com heu pogut comprovar els interessos que movien al Sr. Adell, no eren massa "generals" que diguessim, eren més bé "massa particulars". Hem vist la manera no massa clara amb que adquiria l'antiga "Casa de la Vila". Hem vist com es volia desfer de la

(1) Aquests motius "oficials", us els vàrem glossar a la primera part d'aquest treball. Vegeu Butlletí núm. 50, Sepbre./Octbre 1990

bústia o "Buzón per a la correspondencia", que li molestava a la nova casa recentment adquirida. Però quin era el crim que havia comés la Torre del "Campanar Nou", per a molestar tant al Sr. Adell?... Senzillament, el estar assentada al costat de casa seva. Un altra raó, era que irregularitzava el seu carrer al sobresortir de la seva línia, i li obstruïa la miranda del carrer del Pes. Un altra raó que al.llegà era el que amenaçava ruïna i per últim que era motiu que no s'edifiquessin els patis i solars que l'envoltaven "que tanto afean a la calle Mayor y la repetida del Peso", amb la corresponent molèstia d'humitats, focus d'infecció, deixalles i, ves tú a saber!. Compreneu ara la pressa que portava per a efectuar la demolició, abans de ser cessat?. Sembla quedar prou clar!.

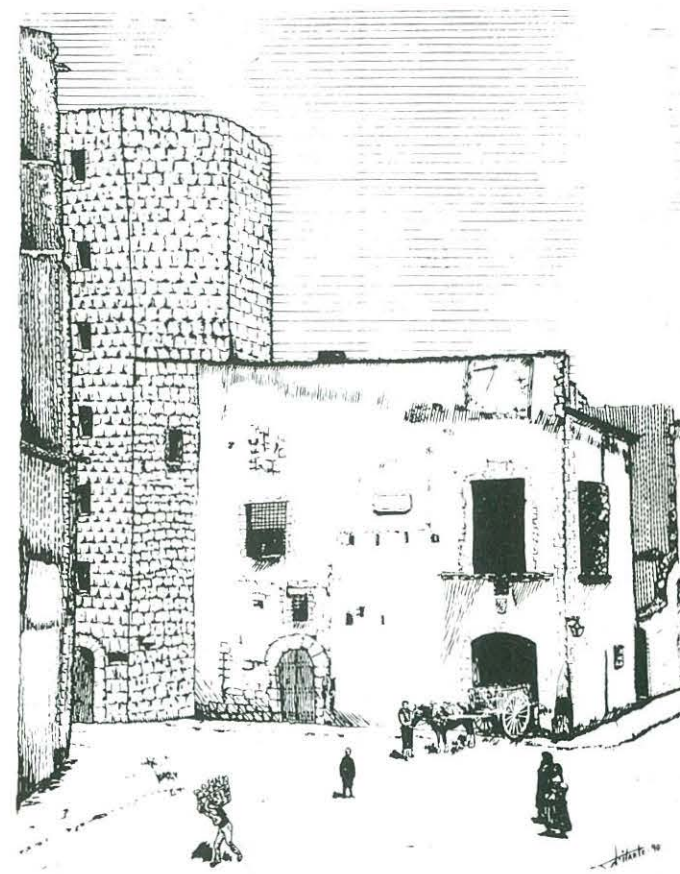
El fet d'assolar la Torre, arribaria a ser tant impopular, que fins i tot li seria dedicada una cançó a l'Alcalde Adell (2).

"También había una torre que estaba en medio del pueblo y por causa de un alcalde la derribaron al suelo".

Avui, any 1.991, cent anys després, continua havent un carrer a Ulldecona dedicat a l'Alcalde Ramon Adell. Després d'haver vist el que hem exposat; algú considera que el seu nom mereix que figuri gravat a una placa d'un dels nostres carrers?... Honestament, nosaltres considerem que és un greuge i un escarni a la població i que seria fàcil de remediare.

EL PALETA ES QUEDA SENSE COBRAR-

I ja per acabar, no hem trobat més adient que fer-ho amb l'última acta que parla del tema. Aquesta porta data de 25-6-93, havien ja passat dos anys i mig d'aquell enderrocament. Baptiste Prades Labernia (el contratista que havia assolat la torre), presentà una instància sollicitant de l'Ajuntament 762 pessetes, valor d'uns metres de vorera i de pedra de mamposteria i silleria, que procedia de la Torre i que fou subastada a favor seu. L'Ajuntament, considerant que al plec de condicions, que es va aprobar per l'ex-Alcalde Adell, entre d'altres mancances, no es va fixar data per a la celebració de la subasta, que es va atorgar només en vint-i-cuatro hores "insuficiente no sólo ante la ley, sino ante el sentido común", que no s'acredita la publicitat de la mateixa, que "no se concibe una subasta en cuyo pliego de condiciones no se fije el día ni hora en que ha de tener lugar", "Considerándolo que la subasta que adolece de tales vicios no puede obligar

PLAZA MAJOR - Ulldecona

a un Municipio, la Corporación por unanimidad acuerda desestimar la instancia del nombrado Bautista Prades Labernia".

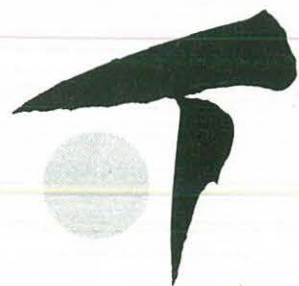
En definitiva, el poble es quedà sense "Torre del Campanar Nou" i el Contratista sense cobrar.

I ja per acabar, què millor que fer-ho amb uns versos del ja desaparegut poeta local, Jaume Antich i Doménech, extrets del seu llibre "Ulldecona Record i càntic", pàg. 23, on reflexa la impopularitat que tingué el funest enderrocament de la "Torre del Campanar Nou".

"Prop teu i prop l'Església la nostra Torre airosa; record i deixa alhora dels bons avant-passats; tothom et contemplava tant alta com formosa, roïns l'enderrocaren, estúpits i malvats".

F. ITARTE

(2) Cançó escrita l'any 1.905, i que transcriu íntegra A.Ferré al seu llibre ja nomenat, a la Pàg. 307.

Caixa Tarragona

Banco Hispano Americano

Sant Lluç, 35 - Tels. 72 01 28 - 72 02 53
43550 ULLDECONA (Tarragona)

CAFETERIA
SNACK-BAR
"JUGOS-BOL"
LOCAL CLIMATITZAT

Els caps de setmana es fan menjars per encàrrec

Ramon Salomón, 20 - Tel. 72 10 63
ULLDECONA

Festival de Reis

Aquest any, com ja és costum, el C.C.R. ha participat en la Vetllada per a Infants que es fa el dia 5 de gener. Aquesta Vetllada comptà amb l'actuació de l'Escola de Música, que van interpretar diverses cançons nadalenques, així com també amb un grup d'alumnes de 8^è. Nivell del Col·legi Públic "Ramón y Cajal", que van representar l'obra de teatre "Any de neu, any de Déu".

En aquesta Vetllada es van lliurar els premis del XXI Concurs de Pessebres. Volem agrair la col·laboració de tots els participants, així com també donar les gràcies al jurat qualificador, integrat per les següents persones: Marisé Pla, Juanjo Sans, Ferran Grau, José A. Lázaro, Ricardo Pasalamar, Irene Queralt, Joan Riba i Josep Castell.

Aquest concurs comptà amb el suport de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona i del Departament de Cultura de la Generalitat a Tortosa.

Els premis foren els següents:

CATEGORIA A

1er. premi: Marc Sabaté i Royo
2^{on}. premi: Miquel Tomás i Fuster
Accèssit: Gregori Justo i Daudén
Accèssit: Rosa Vives i Matamoros

CATEGORIA B

1er. premi: Josep Sans i Cucala
2^{on}. premi: Joaquim Martí i Barranco
Accèssit: Anna Itarte i Sorolla
Accèssit: Manuel Ferré i Matamoros

CATEGORIA C

1er. premi: Josep Coll i Forcadell
2^{on}. premi: Pau Itarte i Valls
Accèssit: Oscar Rodríguez i Font
Accèssit: Pedro Baena i Poy

CATEGORIA D

1er. premi: Joan Casola i Lázaro
2^{on}. premi: Ivonne Sarió i Grau
Accèssit: Cicle Mitjà d'E.G.B.
Accèssit: 6^è. Nivell d'E.G.B.

PREMIS ESPECIALS DINTRE DEL CONCURS

Pàrvuls de 4 anys. Classes A i B
Pàrvuls de 5 anys. Classes A i B
Cicle Inicial d'E.G.B.
8^è. Nivell. Classe B d'E.G.B.

A tots els concursants que no van obtenir cap premi, se'ls va obsequiar amb un petit detall.

COL·LABORACIÓ AL PARC DE NADAL

Aquests Nadals, el Centre Cultural ha estat present al Parc de Nadal. Hem fet dos tipus d'activitats d'intre del Parc. Per una part teniem un stand on es feien manualitats amb cartolina i paper xarol, i també ens vam encarregar de l'stand de maquillatge que el departament de Benestar Social va montar al Parc.

Van ser uns dies de molta feina i paciència per part de totes les persones que van col·laborar en aquesta tasca, i el Centre Cultural vol donar les gràcies a aquestes 18 persones que es van anar turnant durant tots aquests dies en que va funcionar el Parc.

Estem satisfets d'aquesta col·laboració per a que el nostre poble i, en concret, la gent menuda, hagi pogut gaudir a les festes nadalenques d'un Parc de Nadal on divertir-se i passar una estona entretinguts.

"RETALL DE PREMSA SOBRE LES JORNADES DE TEATRE"

BUTLLENI

ANY 1990 DESEMBRE NÚM. 229

ASSOCIACIÓ DEL PERSONAL DE LA CAIXA
D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA

Teodor Roviralta, 65 - Tel. 211 15 44 - 08022 BARCELONA

LA TEATRAL A ULLDECONA

La nostra secció de teatre, per primera vegada, ha participat a les JORNDES DE TEATRE D'ULLDECONA, una de les manifestacions teatrals més importants de Catalunya per la qualitat dels grups presentats aquests darrers anys i per la resposta extraordinària del públic. En aquest cas es tractava de presentar l'obra de l'Eduardo Criado, QUAN ELS NÚVOLS CANVIEN DE NAS. Tot un compromís que fou coronat per l'èxit si tenim en compte els càlids aplaudiments del públic que, en nombre superior a les sis-centes persones, omplí, de gom a gom, el magnífic teatre de la Passió d'Ulldecona. Segons ens diuen els companys de LA TEATRAL, ha estat una excel·lent experiència de teatre i de companyonia que desitgen repetir quan sigui possible.

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA

Perquè em diu porquet?

Podria dir, sense ofendre a ningú, que he estat en un viatge llarg i pesat.

Jo sóc el més petit d'una munió de germans que, ara, deuen anar fent via per la vida i que van perdre les seves primeres arrels.

La pobra mare no es llevava mai a l'hora de l'esmorzar i tots ens enllestíem com podíem. El primer dia, nou com era en l'ofici, em vaig llevar i em vaig llançar dels primers i no cal ni dir les trepitjades ni els cops que vaig rebre per totes bandes. Vaig passar la resta del dia ple de blaus i de fam i per la nit poc que vaig dormir cavil. Tant la manera de què allò no tornés a succeir.

Tan bon punt la claror del matí va il·luminar la finestra de la nostra cambra un seguit d'ulls es van anar obrint cercant l'esmorzar. Era hivern i la nit havia estat prou freda i els germans van començar els grunyts esperant que la mare es trobés a disposició adequada; vaig esperar que els tres o quatre més afamats comencessin la carrera i un cop van arribar-hi vaig començar jo i, prenent un fort impuls, vaig acostarme a tota pressa. Pel curt camí vaig fer-li la trabeta al germà que duia al davant i, en ser-hi, vaig saltar pel damunt dels altres obtenint, d'aquesta manera, una bona posició. El de la trabeta va fer una mica de dejuni i va passar-se la resta del matí amb els llavis inflamats. Jo no entenia molt bé el que deia perquè es veu que la ferida del cop li molestava i enraonava prou malament, l'únic que vaig entendre prou bé, és que estava disposat a vengar-se, de mala manera, si arribava a saber qui l'havia fet caure. Tots plegats el van consolar i una mica encondolit i rabiós va sortir, com tots, a prendre el sol que prompte va començar a lluir d'una forma resplendent. No us havia dit que vivíem al camp encara que no fóssim pagesos i que teníem un lloc per esplaiar-nos prou gran i agradable. Jo em vaig fer aquell dia molt amic del caigut, no sé si per un sentiment de vergonya o perquè comprenia, potser millor que els altres, el seu estat d'angoixa. Vam estar xerrant dels colors i dels núvols perquè, joves com erem, no teníem massa coses de les que parlar. A l'hora de dinar la cosa va anar més calmada i la mare gairebé no va renyir a ningú. Vam sortir altra vegada fora i vam tenir els primers encontres amb animalons petits que fugien volant tan bon punt com ens acostavem molt a ells per tal de veure com eren. En fer-se fosc vam tornar a dintre on lluïa una mena de sol molt petit lligat d'un cordill. La mare ens donà sopar i després, abans de jeure, ens va fer tota una mena de reflexions per a què respectéssim els altres germans. Una vegada acabada la xerrada, cadascú va posar-se on més li va plaure. Jo no podia dormir tot i pensant com ho faria arribar, en bona posició, a l'hora d'esmorzar, perquè, en ser franc, us diré que no em refiava massa dels germans. Massa de plànols que em devia fer perquè el sol va venir a despertar-me quan ja tots

eren fora i el meu esmorzar havia anat a parar a la panxa d'algú que ara devia estar més que content.

El meu germà predilecte es trobava molt millorat i tenia moltes ganes de contar-me tot un seguit de coses que li havien passat i jo escoltava, amb poques ganes, mentre els budells m'amoïnaven de debò. Va ser potser el matí d'hivern més fredolíc i melangiós de la meva joventesa però a partir d'aquell dia he estat matiner de mena. Per fi vaig trobar el lloc ideal fins que vam deixar de mamar. Em posava molt aprop de la cua de la mare i encara que, de vegades, la bona dona em castigues un dels més delicats sentits mai vaig tenir problemes per l'esmorzar. Potser són manies meves però jo crec que qui esmorza bé, ja té empena per a tot el dia.

Un bon dia després de sopar anàvem a jeure, va venir l'amo i va fer sortir la mare de la cambra. Jo en adonar-me'n, vaig intentar posar-me enmig de tots dos, perquè presentia que si sortia d'allí mai més la tornaria a veure i l'amo em va donar un seguit de bastonades que encara em fan mal ara. Tal com pensava va succeir i mai més l'he tornat a veure. Els altres germans ni es van llevar i jo vaig passar-me la nit plorant i rabiant.

Un altre dia va arribar a la finestra de la cambra i jo només despertar-me vaig regirar tota la sala per a veure si la mare hi era. En el lloc on ella acostumava a jeure hi havia uns recipients molt grans plens d'un menjar no massa apetent que seria, a partir d'aquell dia, el nostre silenciador de budells. Els meus germans s'afartaven i el seu cos i la seva cara s'anaven deformant i agrandint. Jo ja no pensava amb la necessitat d'un bon esmorzar i cada cop em veia més petit i avergonyat envers els altres.

Una nit, al cap d'un temps l'amo va tornar a obrir la cambra i va començar a fer-los sortir a tots; aquella nit jo ni gosà dir res i al cap d'un moment ja era sol. Encara que m'estigui mal dir-ho no vaig plorar pels meus germans com ho havia fet per la mare ni tan sols pel meu germà preferit encara que per ell si que tenia una mica de recança tot i pensant on deuria ser ara.

Pel matí l'amo em va venir a buscar per a posar-me en un altre lloc, suposo, però jo, enfurismat com estava, en veure el bastó, vaig llançar-me cap a ell i menys mal que es va apartar perquè si l'arribo a tocar el desfaig. Vaig sortir d'allí i fent tota la via que vaig poder, vaig acabar per refugiar-me en un bosc. Molts dies va anar l'amo darrera meu i per fi va trobar-me quan un pastor li va indicar on era.

Ara visc, en una cambra petita, molt aprop de casa seva i, encara que de vegades s'enfada amb mí perquè li prenc algunes verdures de l'hort, sé que en el fons m'estima. L'únic d'ell que no m'agrada es quan em diu: Com es troba avui el meu porquet?. Em penso que mai sabré perquè ho fa!

EL C.C.R. INFORMA: "ASSEMBLEA GENERAL"

El propassat dia 18 de gener va tenir lloc al local social l'assemblea general ordinària.

L'atenció es va centrar bàsicament en les diferents activitats que les seccions corresponents han portat a terme durant l'any 1990. Des de les relatives a Costums i Tradicions, les sortides realitzades per la gent de muntanya i actuacions de teatre, tant a Ulldecona com per comarques.

En el decurs de l'assemblea es va procedir també a la renovació en part de la junta directiva, sortint tres companys i integrant-se plenament a les diferents activitats cinc nous membres. D'una banda deixen de formar part com a directius Joan Ramon Barrera Duatis, Joan M. Callarisa Capseta i Irene Queralt Roig. Els nous membres són: Francesc Lavega Serra, Rosa Sorrolla Bel, Xelo Gauxachs Querol, Francesc Itarte Vericat i Enriqueta Sales Ferré.

23 D'ABRIL, DIA DE SANT JORDI

Us esperem el dimarts dia 23 d'abril a l'Plaça de l'Església. Com sempre el C.C.R. estarà allí amb roses i llibres per tothom.

SERRA

INDUSTRIA GRAFICA, S.L.

Montemolin, 15 - Maestrazgo, s/n. - Apartado Correos 40
Teléfono (977) 72 03 11 - FAX (977) 72 09 02
43550 ULLDECONA (Tarragona)

CAJA DE MADRID
CAIXA D'ESTALVIS

Fundat l'any 1.947

BUTLLETÍ D'ÚS INTERN
EDITAT AMB LA COL.LABORACIÓ DE LA
DIPUTACIÓ DE TARRAGONA

DIRECTOR:

Josep A. Lázaro i Puente

CONSELL DE REDACCIÓ:

Jaume Coll i Arnau
Francesc Itarte i Vericat
Joan J. Roca i Labernia
Anabel Folch i Millán
Josep Castell i Puñet
Marisé Pla Bel

DIBUIXOS:

Joan Riba i Costes

NOTA:

El Consell de Redacció agraeix totes les col.laboracions, però es reserva el dret de la seva publicació.

El Butlletí d'Ús Intern C.C.R., no es fa responsable de les publicacions que no va-gin signades pel Consell de Redacció.

L'exclusiva responsabilitat del text publicat ve identificat per la seva firma.

Edita: Centre Cultural i Recreatiu
d'Ulldecona.

Major, 147, 1er.
Apartat de Correus 52
Tel. 72 03 37
43550 ULLDECONA.
Dep. Leg.: T. 1.227-1.982
Tallers: Ind. Gràfica SERRA
Ulldecona.